

[Voigt]

kunne vedtage de mange ødelæggende socialdemokratiske forslag.

Jeg tror, at regeringen uanset partifarve vil finde, at spørgetiden er et besværligt institut, men det er min helt klare overbevisning, at folkestyret i den grad er inde i en krise, hvor næsten al magt koncentrerer hos regeringen og embedsmændene, og at det vil være farligt, om folketetinget afgiver blot en brøkdel af de kontrolmuligheder over for regeringen, der trods alt endnu er tilbage.

Det er også en simpel pligt for de folkevalgte medlemmer, især når man tilhører det største oppositionsparti, hele tiden i den løbende debat til stadighed at udvise en kritisk holdning til regeringens administration af lovgivningen, og guderne skal vide, at der er brug for strenge og kritiske øjne over for den nuværende regering.

Der er ingen tvivl om, at når spørgetiden igen skal pålægges restriktioner, skyldes det, at nogle fine fyre er blevet stødt på manchetterne og mener, at partier som f. eks. fremskridtspartiet og VS er nogle ubehøvlende karle, fordi de ikke står heroppe og slesker, som det har været normalt at gøre, før den tid indtraf, da befolkningen virkelig rystede de fem gamle partier ved at sætte nogle nye folk med nye dynamiske og sundt tænkende folketingssynspunkter ind. Det var søreme slemt, og derfor skal de selvfølgelig nu karøfles.

Lad mig afslutningsvis sige, at de gamle partier med deres gamle tanker kan spytte på os, de kan håne os, de kan klandre os, men de kan ikke kue os, uanset hvor mange manipulationer de laver, for at vi ikke skal komme til orde. Man kan i lang tid trampe på os nytænkere, men en dag – og der kommer altid en dag – vil retfærdighedens lange arm rage disse fødder bort; gid der ikke måtte gå ret lang tid!

Må jeg endelig til allersidst complimentere hr. Ninn-Hansen for hans slutningsbemærkning: jeg er helt enig i, at der naturligvis skal være lejlighed til at få fjernet denne regering.

Poulsgaard (FP):

Per Stig Møller har udgivet en bog, hvor han snakker om, at de andre vil skubbe gøgeungen ud. Han påpeger i den bog, at der er et svælg mellem befolkningen og folketetinget. Jeg tror, vi tit allesammen føler, at det

svælg er der, og at der er noget rigtigt i det, som han skriver i bogen.

Der er altså lagt et par gøgeæg herinde: det er fremskridtspartiet og venstresocialisterne, som kommer ind med den nye tids tale- og tænke måde. Jeg synes nok, det måtte vække til eftertanke hos de gamle partier, at disse to nye bevægelser står sammen i protest mod denne forringelse af ytringsfriheden, havde jeg nær sagt, og af friheden for folketetinget til at manifestere sig og give sin mening til kende. Men det kan i og for sig ikke undre, at der kommer forslag om disse indskrænkninger i folketingets arbejdsform, når man betænker den udvikling, der har været i gang i de seneste år, hvor man mere og mere har sat folketetinget ud af kraft, fordi de vigtige beslutninger bliver truffet ikke engang i udvalgsværelserne, men på et fint ministerkontor eller andre steder af de særlig fine og inviterede gæster, hvorefter folketetinget bare kan tage det til efterretning. Den udvikling, der er i gang, er simpelt hen en hån mod folkestyret, og den skal nu fortsættes yderligere. Jeg synes, der er nogle, der skulle tænke sig om en ekstra gang.

Glistrup (FP):

I ordførernes første omgang oplevede vi jo det, som vi har været vant til nu gennem fem vintre, nemlig at man sådan nærmest som en selvfølgelig sagde: det dér, der er kommet fra fremskridtspartiet, det spedalske, vil vi selvfølgelig stemme imod, og som sædvanlig var der stort set ikke nogen, der kunne gå ind på nogen debat og påpege, hvad der skulle være galt med de mange forskellige synspunkter på de mange forskellige problemer, som fremskridtspartiets ændringsforslag drejer sig om.

Der var rent ud kun to, der overhovedet i deres kritik af fremskridtspartiet omtalte noget som helst konkret. Hr. Freddy Madsen syntes således, det var for rabiat, at fremskridtspartiet mener, at hvem som helst skal kunne deltage i udvalgsmøder, og dermed sigtede han til vores ændringsforslag nr. 32 og 43. Nr. 32 går ud på, at hvem som helst, der er folketingsmedlem, skal kunne deltage i udvalgsmøder, og det er trods alt en begrænsning i forhold til de 5,1 mill. danske. Det mener vi må være det eneste rigtige, for når vi skal ud og stå til ansvar over for be-